

عنوان مقاله:

نقش مشارکت خانواده در اثربخشی برنامه آموزش مهارت های اجتماعی به نوجوانان دارای اتیسم

محل انتشار:

همایش خانواده، اختلال اتیسم و چالش های همراه (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

صدیقه السادات میرزایی - دانشجوی دکتری روانشناسی دانشگاه شهید بهشتی تهران

شهلا پاکدامن - دانشیار گروه روانشناسی تربیتی و تحولی دانشگاه شهید بهشتی تهران

ابراهیم علیزاده - استادیار گروه روانشناسی به کار بسته دانشگاه شهید بهشتی

حمیدرضا پوراعتماد - استاد گروه روانشناسی بالینی و سلامت دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

عوامل مرتبط به بهبود مهارت های اجتماعی نوجوانان دارای اتیسم مورد بررسی قرار نگرفته است. هدف مطالعه حاضر بررسی نقش خانواده در بهبود مهارت های اجتماعی نوجوانان دارای اتیسم بود. بدین منظور پس از انتخاب دو نوجوان 12 ساله که به لحاظ متغیرهای سن، بهره هوشی، نقص در مهارت های اجتماعی و وضعیت تحصیلی همتا شده بودند، با توجه به نیازهای هر یک، پس از برگزاری 12 جلسه آموزش مهارت های اجتماعی به صورت هفته ای دو بار و به مدت دو ساعت، به والدین تکالیفی داده میشد که متناسب با نیازهای نوجوان با او کار شود. نتایج نشان داد که علی رغم شرکت نوجوانان در گروه مهارت های اجتماعی، پیگیری و مشارکت خانواده در فرایند آموزش و بهبودی از مهم ترین شرایط است به طوری که هر چه در فرایند درمان، خانواده پیگیری بیشتری داشته باشد و به انجام تکالیف و تمرین مهارت های آموخته شده در جلسات مداخله ای و آموزشی مبادرت بورزد، علاوه بر اثربخشی، شاهد تعمیم و ماندگاری نتایج درمان خواهند بود؛ بنابراین پیشنهاد می شود که هنگام شروع فرایند درمان برای این گروه از افراد اتیستیک، ابتدا سطح همکاری و انگیزه والدین در نظر گرفته شود.

کلمات کلیدی:

نوجوان، اتیسم با عملکرد بالا، خانواده، مهارت های اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/919063>

